

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди
Факультет іноземної філології

**НАУКОВІ РОЗВІДКИ СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ**

**Збірник тез наукових доповідей
Випуск 1**

Харків
2020

УДК 81'243
ББК 81.2
Н 34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди
(протокол №4 від 15.06.2020 р.)*

Н34 Наукові розвідки студентів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди: збірник тез наукових доповідей / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2020. 98 с.

У збірнику представлено тези наукових доповідей магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

УДК 81'243
ББК 81.2

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2020

ЗМІСТ

<i>Абрамова Єлизавета</i> . Кінематографічність художнього тексту	7
<i>Абу Шарк Амжад Ібрагім М.</i> Міфологема у літературознавстві	8
<i>Аллахвердієв Туран</i> . Особливості перекладу сленгізмів у комічних художніх текстах	9
<i>Амангелдієва Гулжан</i> . Семантичні особливості фразеологізмів англійської мови на позначення концепту «Evil»	10
<i>Бабенко Анна</i> . Художній час у літературному творі	11
<i>Бачинський Руслан</i> . Актуальність дослідження медичної термінології сучасної англійської мови	12
<i>Белавіна Марина</i> . Оцінка: поняття, структура та види	13
<i>Бережна Світлана</i> . Найменування педагогів у сучасній англійській мові: особливості творення та семантики	14
<i>Vila Eugenia</i> . Advantages and Disadvantages of Using Authentic Materials in Teaching English	15
<i>Бурлакова Ірина</i> . Проблеми визначення поняття «інтермедіальність тексту»..	16
<i>Бур'ян Ганна</i> . Концепт як базова категорія лінгвокультурології	17
<i>Вітченко Марія</i> . Феномен антиутопії в романі Герберта Уеллса «Острів доктора Моро»	18
<i>Войнова Альона</i> . Вербалізація концепту МОДА в англомовному дискурсі	19
<i>В'юнник Ольга</i> . Фразеологізми з ономастичним компонентом в сучасній англійській мові	20
<i>Gerasimenko Julia</i> . Concept LIBERTINISM in English Dramatic Discourse	21
<i>Геращенко Дар'я</i> . Проблеми визначення та класифікації фразеологічних одиниць	22
<i>Дикань Олег</i> . До визначення поняття <i>дискурс</i> у сучасній науковій парадигмі	23
<i>Ділменер Юлія</i> . Сучасний британський дискурс як об'єкт лінгвістичного дослідження	24
<i>Долга Валентина</i> . Лінгвопрагматичні особливості подкастів BBC (на матеріалі промов Т. Харфорда)	26
<i>Есіобу Сінтія</i> . Когнітивні особливості англійських дієслів заперечення	27
<i>Завгородній Роман</i> . Псевдонім як лінгвістична категорія	28
<i>Замура Вікторія</i> . Лінгвокультурологічний аспект вивчення фразеологізмів із топонімічним компонентом	29
<i>Зінов'єва Анна-Марія</i> . Тлумачення поняття «фразеологічна одиниця»	30
<i>Ігнат'єва Катерина</i> . Жанрові особливості роману вікторіанської доби	31
<i>Іщенко Єлизавета</i> . Ірландська тема в романах М. Мітчел «Віднесені вітром» і А. Ріплей «Скарлет»	32
<i>Казакова Марина</i> . Моральний пафос казок О. Вайльда	33
<i>Калініченко Юлія</i> . Лінгвостилістичні засоби вираження невербальної комунікації в художньому тексті	34

курсах мовних навчальних закладів при викладанні теорії на лекціях із теоретичного курсу граматики, методики викладання іноземної мови, теоретичної фонетики, лексикології, стилістики, теорії перекладу та на практичних лекціях із методики викладання перекладу, практичного курсу граматики, практичної фонетики.

ПСЕВДОНІМ ЯК ЛІНГВІСТИЧНА КАТЕГОРІЯ

Роман ЗАВГОРОДНІЙ

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент О.В. Зосімова

Псевдоніми як засоби вторинної номінації особи наявні в абсолютній більшості антропосистем, зокрема англійській. Вони становлять досить помітний сектор антропонімікону мови як з погляду їх онімної специфіки, так і в кількісному плані.

На сьогодні є різні визначення терміна «псевдонім». Прикметно, що у слов'янських лексикографічних та довідкових джерелах передусім відзначають використання прибраного/вигаданого імені замість власного найменування (або поряд із ним) у громадському й літературно-мистецькому середовищі (письменники, журналісти, актори та ін.). Дещо ширшою є дефініція псевдоніма в англійській, німецькій та французькій мовах, де як основна функціональна ознака висувається функція приховування особистості за вигаданим ім'ям (незалежно від сфери використання цього імені).

На нашу думку, псевдонім (самоназва) – це антропонім, або ж власне іменування людини, приbrane ім'я, прізвище або авторський знак, яким користується письменник, журналіст, актор та ін. замість офіційного імені.

Самоназви мають низку спільних і відмінних рис з іншими антропонімами. Спільність псевдонімів з іменами, прізвищами, іменами по батькові виявляється, зокрема, у використанні для їх творення схожих моделей. А подібно до прізвищ, псевдоніми – це вторинні, факультативні назви, наділені вагомим характеристичним потенціалом. Відмінності між ними виявляються в тому, що псевдонім є найменуванням, яке свідомо обирає собі особа, а прізвище їй дається суспільством.

Псевдоніму притаманні такі специфічні риси: 1) він є власною назвою, яка обирається самим номінатором; 2) псевдонім є факультативним антропонімом з обмеженою сферою вживання в певних соціально-професійних групах; 3) він є неофіційним, свідомо обраним найменуванням; 4) псевдоніму здебільшого притаманна інформативність, експресивність та оцінність; 5) цей антропонім виконує функцію умовної номінації реальної особи; 6) псевдонім є прийомом самоідентифікації, а також позиціонування себе в суспільстві.

Виконуючи номінативну функцію, псевдоніми обов'язково позначені ще й езотеричністю, яка має різний ступінь прояву залежно від соціальної групи, до якої належить певна особа. Крім основної функції, вони можуть мати додаткові: характеристичну, експресивну, оцінну, символічну, функцію вираження самоіронії тощо.

Отже, псевдоніми як особливий різновид пропріальної (онімної) лексики посідають важливе місце в антропонімній системі будь-якої мови. З одного боку, псевдонім – це звичайне слово, що підпорядковується мовним законам й повинно вивчатися за допомогою лінгвістичних методів, а з іншого – невичерпне джерело інформації, яке уможлиблює виявлення фактів екстралінгвістичної значущості й демонструє нерозривний зв'язок між мовою та суспільством.

ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ВИВЧЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ІЗ ТОПОНІМІЧНИМ КОМПОНЕНТОМ

Вікторія ЗАМУРА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент І.М. Каминін

У сучасній лінгвістиці виявляється ефективним вивчення специфіки фразеології на тлі мовних одиниць, що відрізняються підвищеною соціальністю, зв'язком із життям суспільства.

Існування фразеологізмів в мові свідчить про величезний духовний потенціал народу, його творчість, культуру. Фразеологізми є своєрідними згустками народної мудрості. Процес дослідження ідіом або фразеологічних одиниць дозволяє більш яскраво виявити етнокультурний аспект мови.

Маркери національної специфіки фразеологічного образу часто створюються специфічним відбором лексики для конкретного народу як позначення реалій, відомих тільки представникам однієї нації, своєрідні топоніми, гідроніми, антропоніми, характерні для якоїсь однієї країни. Реалії, що позначаються фразеологізмами з топонімічним компонентом, найтіснішим чином пов'язані з географією та історією країни, традиціями, характерними рисами жителів окремих областей [1, с. 29].

У зв'язку із загальною спрямованістю сучасної лінгвістики на вивчення культурного чинника в мові, важливим є аналіз процесів утворення і розвитку фразеологічних одиниць з топонімічним компонентом англійської мови з лінгвокультурологічної точки зору, тобто з точки зору відображення в них національно-культурної специфіки. Одиницею лінгвокультурологічного аналізу вважається культурологічна компонента, що розуміється як культурно-ціннісна інформація, поєднана з мовним значенням та локалізована в одиницях мовної системи [1, с. 72].

Більшість фразеологічних одиниць має культурно-національну своєрідність (в цю більшість можуть входити і ті фразеологізми, які освоєні і культурно адаптовані в мові через різні форми запозичення). У колективній підсвідомій пам'яті мови зберігається інтертекстуальний зв'язок фразеологізмів з тим чи іншим культурним кодом. Фразеологічні одиниці при цьому виступають в ролі «константи культури». Відтворюваність фразеологічних